

տալով չէ բաշին և չարժածին այդ միտքը։
այնուամենայնիւն ժամանակը, կեանքի այդ
ամենամեծ բարենորոգիչը, չէ կարող անտես
անել և կեանքի մէջ չէ ասցնել իր ժամանա-
կակից պատմաշննորդը...

Այո, քահանայական ոռոգիչ հարցը ժա-
մանակակից, հատուկացած, միջոցառում մէ-
կեղ հարցերից մէկն է։ Նոր է չէ երևա-
նայ այդ հարցը թէ՛ Աստուրխանում և թէ՛
թուրք տեղերում, նոր է չէ զարգումը մամու-
լում Երևանի, դա հին հարց է, որը, սակայն
լը քննարկած է արհեստական կերպով զանա-
բնիկացած և արհեստական կերպով զանա-
գան տղէտ և մուլթը ուժերի աշխարհ-
ութեանը։

Դեռ հանգուցեալ Արքիստակէս արքեպիս-
կոպոսի ժամանակն, որը այդ մտքի շնոր-
հաշուաբանն էր, այդ հարցը բարձրագոյն
Աստուրխանում և մինչև նախագծ ծխակա-
նոցով դուժարովից, բայց անաշուղ եղբ ու-
նեցաւ, կրկնում եմ, շնորհւա այն բանի, որ
միանգամայն մոլորեցուցիչ և սխալ բացատ-
րութիւններով էին կերակրել ժողովրդը
հասարակ մասին։

Ձեռն ուղարկ նախապէս գուշակել, թէ այ-
նպատ է ի՞նչ ընթացք կը ստանայ այդ հար-
ցի վերջնական որոշումը։ Աստուրխանում
ծխական ժողովի կողմից, բայց՝ քանի որ
այդ հարցը հրապարակի վրա է պարտք ե-
հաճաբում շնչոտի բռտ իս, ոռոգիչ առաւ-
լութիւններից անհնազանդաւորը, այդ ա-
յն, որ ոռոգիչ սահմանակից, կարծում է
կարելի կը լինի վերացնել այն ստակ-
ագահութիւնը, չար նախաձեռն, ստեղծ-
թիւնը ընկեր քահանաների մէջ, որ արտո-
նութեան է մէկ մէկի ծուլը խլելով, յախը-
նալով, զանազան կեցողութեւն որոգայթն
լարելով, մէկ մէկի հաւատ և վստահ-
ութիւն չընծայելով, գողութեան մէջ կտակ-
ծելով և այլն և այլն։ և այլ բոլորը հա-
նում է այն աստիճանի, որ մարդիկ այ-
նքան մոռացան, այնքան ցածրանում, այ-
նքան փչանում են, որ միանգամայն ըն-
նում են մարդկային արժանաւորութիւնն
երկ փոփոխելով պատճառով։...

Շէ այդ կատարվում է միշտ, ամեն տ-
ւ ամենից ձեռքով։... որովհետեւ այդ է ս-
յող միջոցառումը, դրան է սովորելնում ք-
հանաների այժմեան վարձատրելիւ։ Կը
նակէ։

Շէ ոռոգիչ, կարծում եմ, որոշ չափ
հաւաստութիւն, որոշ մարդկային յա-
գանք կարող է պահպանել տալ պատշաճ
կից շնչերները մէջ, յամենայն դէպս
ստեղծութիւնը, նախանձը չի պատի նիւթ-
կանի, փոփոխելի շուրջը։

Աստուրխանում այս անգամ հոգեւոր
կահանայի դերութեամբ և ոռոգիչ հարցը
զբաղվելու առթիւ սուրց այն հանգաման-
քը մեծ պատին ծխական ժողովներից
կ'ուզու շատան մէջ նոր քահանայ աւել-
նելու հարց էր բարձրացված։ Ժողովը
հարցի լուծումը խոսկոյն չը սուրց, և
ընդհանրապէս քաղաքի հոգեւորականն
գրութիւնում և դրա հետ կապած նոր ք-
հանայ աւելացնելու կամ չաւելացնելու հա-
ցեր ուսումնասիրելու համար ընտրեց
հոգեւոր բաղկացած մի մասնաժողով։

Ահա ընդհանր այդ ժողովում բարձրաց-
նակ քահանայական ոռոգիչ հարցը,
նորոգայ յանձնվող այդ մասնաժողովին։

Դնումով մասնաժողովը, հաստատվելով
թեմիս առաջնորդից, արդէն սկսել է
գործունէութիւնը։ Նա շոյաբարական և
մականքով խորրեց բարաբար հոգեւորակ-
ներէր իրանք ծխականների ցուցակը
ստացվող տարիական արդեւորների քան-
ն և աղբիւրները։ Այդ տեղեկութիւնն
ստանալուց յետոյ՝ նա հրաւիրեց հոգեւոր
կահանային թէ ոռոգիչ մասին նշանք կ-
ծիքները լսելու և թէ ընդհանրապէս և
կաւոր բացատրութիւններ ստույն համա-
Մտքերի փոխանակութիւնից երկուց
մասնաժողովը, քննարկել ներկայացված ք-
կան ցուցակները, արդեւորները և տար-
մէջ կատարվող օրինակատարութիւնն
ենել է միաձայն այն կերպակցութեան
Աստուրխանում ոչ միայն այժմ նոր քա-
հայ աւելացնելու կարիք չէ գտնվում,
նորոյն իսկ այժմեան եղած քահանայն
թիւն մեծ է (9 քահ.), ուստի պիտի
ծրանաւորաբար ինչիցն էլ 6-ի և պիտի
նոր քահանայի հարց բարձրացնելու Գա-
նակի ինչորոյն, թէ մասնաժողովը և
հոգեւորականները սկզբնաբով միանգամ
կողմնակից լինելով սցանկային են համա-
շուտ իրականացած տեսնել։

Մասնաժողովը զարուհանում է իր
ծուլութիւնը, որը վերջացնելուց յե-
պէտք է անցնի ծխական ժողովին։ Ք-
նոր այս անգամ լնըը ժողովուրդին է
բարեբալ այն հարցը, ուստի և ճիշտ
միայն, որ ընտրված մասնաժողովն
շնար գործ դնել ուսումնասիրելու
իրականացնելու այդ գործը։

Անեղից շուտ և ամենից հեշտ, կար-
եմ, Աստուրխանում կարելի է արդեւոր
ռոգիչ հարցը, որովհետեւ քահանա-
թիւն թիւ և Աստուրխանի փողոցի
զուլթը աւելի կապակց է իր քահանա-
ներ, միայն, կրկնում եմ, հարկւաւոր
թուրխան, չը ձանձրաւոր և մինչև վ-
եռագողուն կերպով տանել։

Իսկ ինչ վերաբերում է այն առաք-
թիւնները, որ իբր թէ ոռոգիչ դէմ է
կեղեցու ճեղքակալան աւանդութիւնները
այսբար կտան, որ ոչ թէ ոռոգիչ է
այլ այն հակադրութեանակաւ, հակամ-
կային, հակադրականացնող գործին է

Ինքն այն, ինչ յատուկ է ուսուց «ցերեկներին» և վերադիմա աղբյուրների բաներին, որ աղբյուրները նայն ուսուց թատրոնից, որ այնքան բարձր է կանգնած մերից, այն ժամանակի ուսուսական բնին էլ այսօր ի մի ձուլված կը լինէր:

Սակայն իրականութեան մէջ մենք տեսնում ենք հակառակը:

Ինչու:

Որովհետեւ նրանք կարողացել են վերագնահատել իրանց թատրոնը և բնորոշել նրա կոյան համապատասխան տեղը:

Միայն մենք ենք, մենք հայեր, որ չը գիտենք այդ՝ ե՞նչ ոչ վերագնահատութեան, գոնէ գնահատութեան ձևն ու արժանիքը, որից ստիպւած քայլում և քառալուծ ենք: ուր որ... և ինչպէս որ պատահում է:

Իսկ դա անկաման նշան է...

Միթէ, դա է հարկաւոր մեզ:

Մ. Ազեան

ԵՂՈՇԷ ՎԱՐԴ. ՄՈՒՐԱՅԻՆԱՆ ԶԱՄԱՆԿԸ

Ինչպէս յայտնի է լրագրական տեղեկութիւններից, էնվիսիտի սինոդը որոշել է կարգադրոյծ անել Եղիշէ վարդ. Ստորագրահին:

Այդ առիթով «Одес. Нов.» լրագրի մէջ հապարդած է Մուրաբնան վարդապետի հետեւեալ նամակը.

«Կարգադրւոյ ձեռք մասին տպագրածով տեղեկութիւնը, հարկաւոր են համարում ուղղել այն տեղեկութիւնը, որը տուել են այդ առիթով ձեռք խմբագրութիւնը «տեղեկան հայկական շրջաններում»:

«Համարակազմում են նկատելու, որ ոչ մի խօսքով, ոչ մի առաջարկով երբեք ինձանից չեն պահանջել որեւէ հարկներս ու ինչպէս վերաբերելս որն ունի տարեկան եկամուտ իր բոլոր կարիքների համար ընդամենը 3,500 ռուբլի, որպիսի գումարով է ծածկվել ու ծածկվում են վաճառք բոլոր ծախսերը և միշտ էլ մնում էր մի փոքրիկ զէքիցիս: Իսկ սինոդին շատ լաւ յայտնի է, որ ես ներդրւածով վաճառք եմ նախորդել 3,936 ռուբլի պարտով, երկու տարի է 7 տարի ժամանակավճիռով և կոտուցեց եմ քարշիւն մի մեծ շինութիւն 25 բառաստիկ տարածութեամբ: Բոլոր հարկները վերջնականապէս ներկայացված են եղել անցեալ 1909 թիւ հոկտեմբերի 4-ին վաճառք էլ յայտնի է է եղել ժամանակաւոր վանահայր Մեղիք-Թապագան վարդապետին:

«Հրաւիրում են, արդեօք, մի ինչ-որ ոգոր մեկը վաճառք հարկները չը ներկայացան մտքով երեւանի թիմի հարկերի պատճռով ստանձնելու: Ընտրած է, արդեօք, ժողովուրդը մէ արդպիսի անձի ինքնապատասխանող պաշտօնի թիկնածու, Ատրպատականի նման ամենապատասխանատու թի մի պատրիարքական յայտը ու առաւորով: Միշտեւ ես այդ երկու հարկ ընթացքում ընտրված եմ եղել երկու տեղում և առաջարկութիւն ստացայ կառու վարելու: Երեւանի թիմը: Իմ համոզմունքները լաւ յայտնի էին նաև հանգուցեալ կաթողիկոսին ու սինոդին, որովհետեւ դեռ 1906 թիւին, յունիս ամսին, խնդրելով ազատել ինձ աստիկ յայն ամսեկան պատճառով «Արարատ» պաշտօնական ամսագրի թի խմբագրի պաշտօնից, ես յայտնեցի, որ ոչ մի դէպքում չեմ համաձայնվել վարդապետի պատասխանատուութեան վարչական պատճառներ և ստանալ վարդապետական կոչումից բարձր կոչում, որովհետեւ այդ համարում եմ իմ համոզմունքների ու խզմի հկառակ:

«Ուրեքսգելով ինձ համար ապագայի գործունէութեան իմ շատ անձուկ շրջանին ես խնդրեցի սինոդին, այդ իմ ասածին հետ համաձայն չը լինելու դէպքում, ապա ես եմ հոգեւորական կոչումից, և եթէ անողը որեւէ որոշում կայացրել է այժմ, ես կաղող է լինել միայն այդ հողի վրա, որը հետեւ սինոդը, ամաղող հայ հասարակութիւնը և ժամով, քայի «Օդեսայի» հայկական շրջաններից», լաւ ծանօթ եմ իմ հասարակական գործունէութեան հետ, և նրան ինչպէս որ բարձրացրելս իբրանց ձայնայնայէն էլ յոյս ունեմ, առաջիկայիցն իմ փոխանայ ինձ, ուր որ էլ ապրելիս նեմ և եմ ինչով էլ քաղովիլիս լինեմ:

«Կրկնում եմ, որ իմ խնդրելով հոգեւորիչ չունից ինձ ազատելու: Դառնալ» առաջ է եկ այն բանից, որ իմ ընտանիքները բըլտան նշանակաւ ուսումնքի ու պարտականութեան մասին մի փոքր տարբերվում էին ու այդ էլ տաւերվում են նրանցից, որոնք դարբել են այդ աստուածային ուսումնքը և դիւանաբերական առարկայ ու մեծած ձևն:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԻՐԵՐ

◆ Ի նկատի առնելով այն, որ Զոր տիկանաւոր Միքայելեան փող. № 82-տան մէջ երևացել է խօսքերի կողմից կաթմիւր ժամացութեան դէպք, յունիսի 22-թիվին Ստորիկ պատրիարքական Կառնա Մարտիկի յոսրիկաւորապէս է հրահրողը պրիտաւաներին և առեւ հարկապցուցմունքներ խիտ հակողութիւն նշանկելու տեսիլ, բազիլեր, առեւտրա-արդիւնքեական հաստատութիւններին և նրանք բուլիւնների թափելու տեղերի վրա:

◆ Կովկասեան համալսարանի բացաւ համար թիփխիում կայաված գլխաւոր

իր քննությունները, որպիսի գումարներ յատարացվում էր տաճարի վերանորոգության համար: Այդ գումարը յատկացրել էր ռուսաց իշխանը, որին և կարճ ժամանակի ձերբացում է հաշի պիտի ներկայացվի:

◆ Վրաց մէջ Գրաքննություններն ճարտար ինտելեկտիական կենտրոնական վարչությունները ինտելեկտի և կրթության համար ի հաշուով պահպող դպրոցներին և հիւրերին պահանջել էր 1908 թ. սեպտեմբեր, սակայն մինչև այսօր ոչ մի երկրի քաղաքականություն էլ տրված այդ պահանջին, որի պատճառով էլ վարչությունը և կարողանում վերջնական հաշի պատճառատու ընկերության մի տարվա զորքնունություն համար:

ՈՍՏԻԿԱՆԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

◆ Յունիսի 22-ին, ժողովրդական երեկոյան ժամը 9-ին, Օրջնիստվենայա փողոցում № 9 իր սեփական տան մէջ ապրող ինֆիլիքի բազմաթիւ Գեորգի Սիւրպիլովիչի վէրջին (վաճառական) յայտնեց ոստիկանությունները, որ 1906 թ.ի յունիսի 13-ին, ինքնին, իր տունը տան 4 հոգի ատրճանակներով զինված և լանվան պատանակներով տակ խեցեղ իրանից 400 ր. ու արժանեց իր իր 214 ր. արժողութեանը, որից հետո խելին անհետացան: Յունիսի 22-ին, ինտելիքի բեղադր անցնելին չաճանջեց ինտելիքի անցնելին: Վրացում է, որ Սիւրպիլովիչի օգնութեամբ կարամատուրեց իտալանաւորմանը ինֆիլիքի քաղաքացի Ալեքսանդր Գրիգորեւիչի ներշնչումն է, որ անպարտ է կրճատություն կողոցում № 12 տան տանը որդ պարագլուխը: Բնութեան է կատարվում:

◆ Յունիսի 22-ին Պոլիցէյսկայա փողոցում № 25 տանը մեռաւ Աւագյան քաղաքի բնակիչ Բաղդասար Յովանուխեանը: Գտնուեց 54 տարեկան, արճնատով հաց-խմորի, Բժշկի կարծիքով Գտնուեց վախճանելի է խելքային նշաններով: Հանդուգեալ բնակատեղիում արտաստուկներն և կատարվում: Գրանիւ ուղարկված է ուրբ-վաճառիչներին բարակները: Վրացում է, որ անհետացել Գտնուեց իր ջանքի ժամանակ առաջ աշխատելի է եղել թիւրքապատակ Սիւրպի Գաղաքացիի նացադար Քոլոյան Սիւրպիսկայա փողոցում № 12 տան մէջ, Դուրպի թաղական բժիշկ Դեղալինի կարգաւորութեամբ փողոց փակված է ու կրճատ: Յունիսի 21-ին հիւանդանոց է ուղարկված իտալաների նշաններով հացթուխ Դաւիթ իորիկ Սարգիս, որ ապրում է Սիւրպիսկայա փող. № 88 տանը: Վերջինս ¹/₂ ժամից յետոյ չէր հիւանդանոց տարվելուց յետոյ մեռում է Դիւրպիսկայա փողոցում հաստատու է, որ Սարգիսի մահը առաջացել է խելքային:

◆ Պաշտոնաթղղ գնեւոր-մայորի այրի Սիւլիպի Խալիբաբա Տիբիցապապա (Իւմպա-Սիւլիպի պիւ. № 11) յայտնեց է ոստիկանությունները, որ յունիսի 21-ին ցերեկվայ ժամը 12-ին իր բաց բնակատեղից զոգաւցել են դրամատուրը 9 ռուբլով և ոսկե ժամացոյց իր ոսկե շրջակով 200 ռուբլի արժողութեանը: Գտնված է յայտնելով ինֆիլիքի քաղաքացի փակնապարմ Գեորգ Գրիգորեւիչի Պաշտոնաթղղ վրա, որի աշխատում էր այդ օրը նրա տանը: Սեղաւորակը կատարատու է Սիւրպիսկայա փող. առանձն զոգաւցած իրերը գտնուել:

◆ Կատարյալ շարքերում Տաղիսի ընտանիքում խալիքային մազալին ունեցող Շամարի քաղաքի բնակիչ Արքիւր Կափար-Շամարեւի յունիսի 21-ին յայտնել է իտալապիտ ոստիկանության պիտին, որ անցնալ ամակալ սիւրպիսկային արձանագիտ իր նախկին ժողովրդական Սափիւր Կափարեւի արձանագիտում է Լորդոնկայա փողոցի վրա գտնուող «Նիւրպիսկայա» համար-նշանով, յունիսի 21-ին բանալով թիւլիսի պատահաւորութեանը № 161 պատանակութեանը հանել է Սափիւրեւի ընկերության պատանակող ծառայողները և որպիս պատահաւորութեան ծառայողներին ծառայել նրանց վատանությունը վարելուց, տառցել է այդ ծառայողով Բաղդի նահանգի Պետրոպոլիսկայա դիւրի իր գտնադրատուրի գործողներին բաժանուցից ուղարկված ապագանկապած համարի: Այդ համարում հիշել են 4 նախկինը № 152495, 152490, 152491 և 152492, որոնց համաձայն ինքնված բաժանուցիցը ուղարկված է եղել թիւլիս ապրանքներ և 4 համար էլ մուրալի 10,000 ռուբլերը: Նախկինը կատարուել է ու խտատվանով իր յանցանքը:

ԳԻՏՈՒԹ, ԳՐԱԿԱՆ, ԳԵՂԱՐ

Մ Ա Տ Շ Ն Ա Կ Ր Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

ենով Երզնի. «Այդ, մամանդուրիքներ և Այդ. Երզնի. Երզնի. 4 Պոլիս, 1910 թ., գինը է 40 դրամ: Փոքրիկ մի զբոսայտի, բարեկամ մանրիկ 16 երեսները, Ե. Արմին հիշեցնում է իր բողբոջ ձայնը 4 Պոլիս հայոց ազգային ժողովի ամուլ գործավարությունը դէմ:

Երկու տարի է, որ հայ ներկայացուցչական մարմինն իրական է շնորհված վերսկսելու իր նախկին գործունեությունը, բայց վերջին շատ զանազակ է առաջ գնում:

Ազգային ժողովի ներկայի մասին հեղինակը տալիս է հետևեալ ընտրումը:

Յուրաքանչեւ մի ունիւթությունները մէջ թաղեց են ազգին յայտնել, երկու թաղական երկար շղթան որպիս ամուրթան անապատում դաճանալով՝ առ չէ ծաղկող ոչ մէկ պատու: Եւ մեծապէս պատանաւորութեան ազգին առջև տնային իր այդ ունիւթ համար, որոն ժողովը ծառայող նահատակուեցան ամենաեզակ շարքեր ազգին, ամենի ամեն էր կրկնապիսիւր տարի էր և ժամը՝ դար մպլեր էր արժեքներ:

Հեղինակը նկարագրում է ազգային ժողովի ներսերը, ցոյց տալով անկարգութեան ներքին, զաւարդական խաղերի, ինտրիգների, անվան ընդհանրանքների և դատարարիս ձողաւորութեաններին մի տիպուր և յուսահատեցնող պահեր:

Типографія „Економія“ Большая Ванская № 3.